

สารนิพนธ์

เรื่อง ปัจจัยสังเสริมการท่องเที่ยวเมืองคานัง

โดย

นายวุฒ พลอยศรีธรรมชาติ

รหัสนักศึกษา 05580742

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยสกลนคร

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยสกลนคร

ชื่อสารนิพนธ์	ปัจจัยส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองดานัง
ผู้เขียน	นายวุฒพล พลอยศรีธรรมชาติ
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	อาจารย์ ดร.ยงยุทธ วิถีไตรรงค์
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์เรื่องปัจจัยส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองดานัง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษานโยบายการท่องเที่ยวของเวียดนามที่มีส่วนในการสนับสนุนการท่องเที่ยวในเมืองดานัง และเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวในเมืองดานัง โดยใช้ข้อมูลเชิงทุติยภูมิ (Secondary data) จากหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยว เช่น กระทรวงการท่องเที่ยว ข้อมูลธุรกิจการท่องเที่ยว จากการสำรวจเว็บไซต์ของบริษัทนำเที่ยว งานวิจัย สารนิพนธ์ และสื่อออนไลน์ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาแบ่งประเภท วิเคราะห์ และบรรยายเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า ในเมืองดานังเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษและเป็นเมืองท่าที่สำคัญของประเทศเวียดนาม ได้รับการยอมรับว่าเป็นเมืองที่มีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยวได้เป็นจำนวนมาก โดยปัจจัยที่ส่งเสริม คือ นโยบายรัฐ เช่น นโยบายภาครัฐที่มุ่งส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเมืองดานัง นโยบายพัฒนาเศรษฐกิจของเขตเศรษฐกิจพิเศษเวียดนาม นโยบายประกาศใช้คำขวัญและสัญลักษณ์การท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเวียดนาม นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาปัจจัยในด้านอื่นๆ เช่น โครงสร้างพื้นฐาน เส้นทางคมนาคม และการประชาสัมพันธ์ ส่งผลให้เกิดการขยายตัวของการท่องเที่ยวในเมืองดานัง โดยในช่วงต้นปี 2561 จำนวนนักท่องเที่ยวในเมืองดานังเพิ่มขึ้นร้อยละ 29 โดยเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 1.6 ล้านคน เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์เรื่อง ปัจจัยส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองดานัง เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450109 การศึกษาเอกเทศ (INDEPENDENT STUDY)

สารนิพนธ์ชิ้นนี้สามารถสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับการกรุณาอย่างสูงจากอาจารย์ ดร.ขงยุทธ วิถีไตรรงค์ อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษา ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี จนทำให้งานวิจัยในครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ และขอขอบคุณครอบครัว และเพื่อนๆ ที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ตลอดจนให้กำลังใจ ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ หากมีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้

นายวุฒพล พลอยศรีธรรมชาติ

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญรูปภาพ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ฉ
บทที่ 1.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	3
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.5 นิยามศัพท์ในการศึกษา.....	4
บทที่ 2.....	5
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
1. ข้อมูลทั่วไปและสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในเมืองดานัง.....	5
2. นโยบายการท่องเที่ยวของเวียดนามที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวในเมืองดานัง.....	19
3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	22
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	23

บทที่ 3	27
วิธีการดำเนินการวิจัย	27
1. แหล่งที่มาของข้อมูล	27
2. วิธีการจัดกระทำข้อมูล	27
3. วิธีการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล.....	28
4. เครื่องมือหรือเทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	28
บทที่ 4	31
ผลการศึกษา	31
4.1 ศึกษานโยบายการท่องเที่ยวของเวียดนามที่มีส่วนในการสนับสนุนการท่องเที่ยวในเมือง ดานัง	31
4.2 ศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวในเมืองดานัง	35
บทที่ 5	39
สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ	39
5.1 สรุปผลจากการศึกษานโยบายการท่องเที่ยวของเวียดนามที่มีส่วนในการสนับสนุนการ ท่องเที่ยวในเมืองดานัง.....	39
5.2 สรุปผลจากการศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวในเมืองดานัง	40
ข้อจำกัดในการวิจัย.....	41
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	42
บรรณานุกรม	43
ประวัติผู้ศึกษา.....	47

สารบัญรูปภาพ

ภาพที่ 1 แสดงที่ตั้งของเมืองดานัง.....	6
ภาพที่ 2 แสดงที่ตั้งของสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ.....	6
ภาพที่ 3 แสดงลักษณะของ หาดหมีเคว.....	7
ภาพที่ 4 แสดงลักษณะของ ภูเขาหินอ่อน.....	8
ภาพที่ 5 แสดงลักษณะของ สถานที่ศักดิ์สิทธิ์หมีเซิน.....	10
ภาพที่ 6 แสดงลักษณะของ วัดลิงอิง-ป้าบุตร.....	11
ภาพที่ 7 แสดงลักษณะของ บานาฮิลส์.....	12
ภาพที่ 8 แสดงลักษณะของ หมู่บ้านแกะสลักหินอ่อนในเมืองดานัง.....	13
ภาพที่ 9 แสดงลักษณะของ Hyatt Regency Danang Resort and Spa.....	14
ภาพที่ 10 แสดงลักษณะของ Mercure Danang French Village Bana Hills.....	15
ภาพที่ 11 แสดงลักษณะของ Sheraton Grand Danang Resort.....	16
ภาพที่ 12 แสดงลักษณะของ Diamond Sea Hotel.....	17
ภาพที่ 13 แสดงลักษณะของ ท่าอากาศยานนานาชาติดานัง.....	18
ภาพที่ 14 กรอบแนวความคิดวิจัยเรื่องปัจจัยส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองดานัง.....	29

สารบัญตาราง

ตารางที่ 3.1 แสดงการดำเนินงานวิจัย (Gantt Chart)..... 30

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นต้นมา การท่องเที่ยวของโลกเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีผลดีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ การท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้ในรูปแบบเงินตราต่างประเทศ ซึ่งช่วยปรับสมดุลการชำระของประเทศ สร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ การขยายตัวของนักท่องเที่ยว ไปยังพื้นที่ต่าง ๆ นำมาสู่การจ้างงาน และสร้างอาชีพในภาคการท่องเที่ยวโดยตรง และการจ้างงานในภาคอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องมากขึ้น ก่อให้เกิดรายได้จนสามารถกล่าวได้ว่า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลายเป็นอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดของโลก (สมชาติ อุ๋อัน, 2552)

ประเทศเวียดนามเน้นการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจเสรีซึ่งในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา เวียดนามประสบความสำเร็จในการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ รัฐบาลมีการปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบทางการค้าและการลงทุนให้เกิดความคล่องตัว สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงขึ้น และปรับเปลี่ยนนโยบายส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศจากกิจการร่วมทุนมาเป็นกิจการที่ลงทุนจากต่างประเทศทั้งหมดมากขึ้น โดยภาครัฐที่รัฐบาลเวียดนามให้การสนับสนุน ได้แก่ การท่องเที่ยว การขนส่ง โลจิสติกส์หรือการบริการท่าเรือ และภาคการเกษตร รวมถึงการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ (สำนักงาน ก.พ., 2015)

หากนึกถึงพื้นที่ที่มีศักยภาพด้านการลงทุนของเวียดนามนอกเหนือจากกรุงฮานอย และนครโฮจิมินห์แล้ว จังหวัดดานัง (Da Nang) เป็นอีกหนึ่งเมืองเศรษฐกิจสำคัญที่นักลงทุนต่างชาติให้ความสนใจเข้าไปลงทุนมากที่สุดในขณะนี้สะท้อนได้จากผลสำรวจ Provincial Competitiveness Index (PCI) ปี 2558 ซึ่งจัดทำโดย Vietnam Chamber and Industry (VCCI) ร่วมกับ US Agency for International Development (USAID) ระบุว่าจังหวัดดานังเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการลงทุนมากเป็นอันดับ 1 ของเวียดนาม จากการสำรวจทั้งหมด 63 จังหวัด และสามารถครองตำแหน่ง

ดังกล่าวติดต่อกันได้เป็นปีที่ 3 และเป็นครั้งที่ 6 นับตั้งแต่เริ่มมีการจัดทำผลสำรวจ PCI เมื่อปี 2549 (รัฐлік AEC, 2559)

การท่องเที่ยวของประเทศเวียดนาม ทุกวันนี้การเติบโตทั้งด้านการท่องเที่ยวและการลงทุน ไม่ได้กระจุกตัวอยู่แค่เฉพาะเมืองโฮจิมินห์และเมืองฮานอย เท่านั้น แต่จะเริ่มเห็นการกระจายตัวสู่เมืองอื่นๆเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะ “ดานัง” เมืองทางตอนกลางของประเทศ ที่รัฐบาลต้องการพัฒนาให้เป็นเมืองใหม่ ซึ่งมีแนวโน้มการขยายตัวด้านการท่องเที่ยวได้อีกมาก เพราะสนามบินดานัง จัดว่าเป็นสนามบินนานาชาติแห่งที่ 3 ของเวียดนาม เป็นช่องทางหลักอีกจุดหนึ่งในการเดินทางเข้าถึงของนักท่องเที่ยวทั่วโลก (หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ, 2559)

การเติบโตของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม ซึ่งอยู่ที่ราว 8 ล้านคนต่อปีในขณะนี้จากปี 2553 ที่มีนักท่องเที่ยวอยู่ที่ราว 5 ล้านคน การขยายตัวที่เกิดขึ้นนอกจากการที่มีจุดขายในเรื่องของแหล่งท่องเที่ยวที่สดใหม่เป็นตัวดึงดูดการท่องเที่ยวแล้ว รัฐบาลเวียดนามให้การส่งเสริมการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น เพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ เห็นได้จากการส่งเสริมให้ขยายการลงทุนต่างๆ เพื่อรองรับการท่องเที่ยว รวมไปถึงเมื่อปีที่ผ่านมา มีนโยบายเรื่องการยกเว้นวีซ่าให้กับนักท่องเที่ยวจาก 5 ประเทศในยุโรปได้แก่ อังกฤษ อิตาลี ฝรั่งเศส เยอรมนี และสเปน เดินทางมาเที่ยวเวียดนามได้โดยไม่ต้องขอวีซ่า (หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ, 2559)

การยกเว้นวีซ่าให้กับนักท่องเที่ยวจาก 5 ประเทศนี้เวียดนามมองว่าจะช่วยขยายฐานนักท่องเที่ยวในกลุ่มตลาดจากตะวันตกได้เพิ่มขึ้น เพิ่มจากตลาดนักท่องเที่ยวหลักที่เป็นนักท่องเที่ยวจีน เกาหลีใต้ และญี่ปุ่น รวมถึงนักท่องเที่ยวรัสเซีย ที่เริ่มมีแนวโน้มเติบโตขึ้น จากการที่บริษัททัวร์อินบาวด์รายใหญ่ของรัสเซีย คือ เปกัส ได้เข้าไปลงทุนธุรกิจโรงแรมในเวียดนาม จึงจัดทัวร์เข้าไปลงเวียดนามมากขึ้น นโยบายด้านวีซ่าจึงกลายเป็นตัวช่วยให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาเที่ยวเวียดนามได้มากขึ้น เพราะที่ผ่านมารัฐบาลเวียดนามอนุญาตให้พลเมืองไม่กี่ประเทศในโลกเดินทางเข้ามาได้โดยไม่ต้องขอวีซ่า เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น รัสเซีย ประเทศในกลุ่มสแกนดิเนเวีย และชาติสมาชิกในอาเซียน (หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ, 2559)

ขณะเดียวกันการเติบโตของธุรกิจสายการบินต้นทุนต่ำของเวียดนามอย่าง สายการบินเวียดนามเจ็ท ซึ่งจะเห็นว่าในช่วงที่ผ่านมาสายการบินมีแผนขยายเส้นทางบินระหว่างประเทศเข้า

เวียดนามเพิ่มขึ้น และยังมีกลยุทธ์ในการขยายธุรกิจทั้งในระดับภูมิภาคและนานาชาติโดยการเพิ่มจำนวนเครื่องบิน และขยายเส้นทางจากสนามบินนานาชาติต่างๆ เชื่อมต่อกับจุดหมายในเวียดนามเพิ่มขึ้น (หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ, 2559)

ดานังเป็นเมืองที่ใหญ่เป็นอันดับที่สี่ของเวียดนาม ซึ่งเติบโตอย่างรวดเร็วทั้งขนาดและความสำคัญ ดานังจึงเป็นเมืองท่องเที่ยวอีกหนึ่งเมืองที่น่าจับตามอง เนื่องจากความสวยงามทางธรรมชาติ เพราะตั้งอยู่ระหว่างชายฝั่งทะเลและที่ราบสูงตอนกลาง จึงทำให้มีการลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของดานังให้เป็นเมืองที่สมบูรณ์แบบง่ายต่อการสัญจร และเป็นที่ตั้งของรีสอร์ทและสนามกอล์ฟสำหรับวันหยุด ดานังยังมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจมากมาย อาทิ ภูเขาหินอ่อนและชายหาดอันเงียบสงบทอดยาว

ปัจจุบันนักท่องเที่ยวหลายคนเริ่มจัดทริปท่องเที่ยวเมืองดานังกันมากขึ้น ด้วยเสน่ห์ของบ้านเรือน ผู้คน บรรยากาศที่น่าหลงใหล และการเดินทางที่สะดวกสบายมากขึ้น เพราะมีหลายสายการบินที่บินตรงไปลงยังดานังได้เลย

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นถึงความสำคัญของเมืองดานัง ในมิติด้านการท่องเที่ยว และการลงทุนเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวในเมืองดานัง และนโยบายการท่องเที่ยวของเวียดนาม ที่มีส่วนในการสนับสนุนการท่องเที่ยวดานัง

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษานโยบายการท่องเที่ยวของเวียดนามที่มีส่วนในการสนับสนุนการท่องเที่ยวในเมืองดานัง

1.2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวในเมืองดานัง

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.3.1 เพื่อทราบถึงนโยบายการท่องเที่ยวของเวียดนามที่มีส่วนในการสนับสนุนการท่องเที่ยวในเมืองดานัง

1.3.2 เพื่อทราบถึงปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวในเมืองดานัง

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านพื้นที่

ศึกษาเฉพาะเมืองดานัง ประเทศเวียดนาม

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองดานัง โดยมุ่งเน้นปัจจัยส่งเสริมในด้านการท่องเที่ยว การศึกษาทรัพยากรการท่องเที่ยว และนโยบายการท่องเที่ยวของเวียดนามที่มีส่วนในการสนับสนุนการท่องเที่ยว

1.5 นิยามศัพท์ในการศึกษา

การท่องเที่ยว หมายถึง กิจกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ ที่กระทำเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด จากกิจกรรมงานประจำ รวมถึงการเดินทางจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่งโดยไม่คำนึงว่าระยะทางนั้นจะใกล้หรือไกล (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2541:1)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองดานัง ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารที่เกี่ยวข้องต่างๆ สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในเมืองดานัง

ตอนที่ 2 นโยบายต่างๆที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวเวียดนาม และในเมืองดานัง

ตอนที่ 3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ข้อมูลทั่วไปและสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในเมืองดานัง

นครดานังตั้งอยู่ในบริเวณภาคกลางเวียดนาม มีระยะห่างจากกรุงฮานอย 764 กิโลเมตร และห่างจากนครโฮจิมินห์ 964 กิโลเมตร นครดานังถือเป็นประตูทะเลจีนใต้ ตามระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก ที่พาดผ่าน 13 จังหวัดใน 4 ประเทศ (เมียนมา ไทย ลาว เวียดนาม) เป็นศูนย์กลางธุรกิจของภาคกลาง มีสนามบินนานาชาติดานัง (Da Nang International Airport) และมีท่าเรือที่สำคัญได้แก่ Da Nang Port อุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ อุตสาหกรรมแปรรูปอาหารทะเล กิจกรรมที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและธุรกิจด้านขนส่ง มีวัตถุประสงค์เพื่อเชื่อมโยงเศรษฐกิจภายในอนุภูมิภาคของประเทศเวียดนาม และเป็นจังหวัดลำดับที่ 1 ในดัชนีการแข่งขันของจังหวัด (Provincial Competitive Index: PCI) เป็นปีที่ติดต่อกัน โดยเฉพาะหลังปี 2540 เมื่อดานังแยกตัวจากจังหวัดกว๋างนาม และพัฒนาเป็นเขตการปกครองส่วนท้องถิ่น ยิ่งทำให้บรรยากาศการลงทุนทั้งในด้านอุตสาหกรรมและภาคบริการเกิดขึ้นแบบก้าวกระโดด สามารถดึงดูดนักลงทุนยักษ์ใหญ่ทั่วโลก ทั้งจาก สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น สิงคโปร์ จีน และชาติจากยุโรป เข้ามาร่วมธุรกิจกันอย่างคึกคัก

ภาพที่ 1 แสดงที่ตั้งของเมืองดานัง

(ที่มา: <http://www.vietnammarkets.com/maps/showmap.php?id=5>)

ภาพที่ 2 แสดงที่ตั้งของสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ

(ที่มา: <https://dichungtaxi.com/en/blog/map-of-da-nang>)

1.1 สถานที่ท่องเที่ยวดานัง

การท่องเที่ยวในเมืองดานังแบ่งออกเป็น 5 รูปแบบ ได้แก่

1.1.1 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล (marine ecotourism)

เป็นการท่องเที่ยว อย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติทางทะเลที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศทางทะเล โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน ดังนี้

หาดหมีเคว (My Khe Beach)

หาดหมีเควเป็นหาดที่สวยงามที่สุดของดานัง หาดหมีเควมีแนวชายหาดกว้างขวาง และมีความยาวถึง 10 กม. ทRAYที่นี้ขาวละเอียด มีแนวเก้าอี้ชายหาดที่หลังคามุงด้วยจากตั้งเรียงราย หาดหมีเควมีชื่อมากในช่วงสงครามเวียดนามเพราะทหารอเมริกันใช้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ และภายหลังสงครามสิ้นสุด ก็เรียกแทนว่า หาดไชน่า (China Beach) เราสามารถเดินทางไปเที่ยวหาดหมีเควได้ง่ายๆเพราะว่าอยู่ห่างจากตัวเมืองดานังเพียง 6 กิโลเมตร

ภาพที่ 3 แสดงลักษณะของ หาดหมีเคว (My Khe Beach)

(ที่มา: <https://originvietnam.com/destination/vietnam/danang/my-khe-beach.html>)

1.1.2 การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา (geo-tourism)

เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่เป็น หินผา ลานหินทราย อุโมงค์ โพรงถ้ำน้ำลอด ถ้ำหินงอกหินย้อย เพื่อความงามของภูมิทัศน์ที่มีความแปลกของการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่โลก ศึกษาธรรมชาติของหิน ดิน แร่ต่างๆ และฟอสซิล ได้ความรู้ได้มีประสบการณ์ใหม่ บนพื้นฐานการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ มีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อม โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว ดังนี้

ภูเขาหินอ่อน (Marble Mountain)

ภูเขาหินอ่อน เป็นภูเขาหินอ่อนและหินปูนที่มีชื่อเสียงของเวียดนาม ประกอบด้วยเนินเขาน้อยใหญ่ 5 ลูก ชาวเวียดนามเรียกภูเขานี้ว่าภูเขาแห่งธาตุทั้งห้า (เหล็ก, น้ำ, ไม้, ไฟ และดิน) ภายในภูเขามีแท่นบูชาพระพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์ และเทพเจ้าองค์อื่นๆ ตามความเชื่อของชาวบ้านที่อาศัยอยู่แถบนั้น บริเวณพื้นที่รอบภูเขาหินอ่อนยังมีชื่อเสียงเรื่องการแกะสลักและประติมากรรมหินอ่อน ปัจจุบันได้มีการห้ามไม่ให้นำหินจากภูเขามาใช้แล้ว วัสดุที่ใช้ในการแกะสลักนำมาจากเหมืองหินในเขตจังหวัด Quang Nam

ภาพที่ 4 แสดงลักษณะของ ภูเขาหินอ่อน (Marble Mountain)

(ที่มา: <https://www.rakyimtour.com/travel-info/5-places-to-visit-in-danang-vietnam/>)

1.1.3 การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (historical tourism)

เป็นการเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดี และประวัติศาสตร์ เพื่อชื่นชมและเพลิดเพลินในสถานที่ท่องเที่ยวได้ความรู้มีความเข้าใจต่อประวัติศาสตร์ และโบราณคดี ในท้องถิ่นพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรม และคุณค่า ของสภาพแวดล้อม โดยที่ประชาชนในท้องถิ่น มีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว ดังนี้

สถานที่ศักดิ์สิทธิ์หมีเซิน (My Son Sanctuary)

สถานที่ศักดิ์สิทธิ์หมีเซิน หรือ“หุบเขาศักดิ์สิทธิ์หมีเซิน” โบราณสถานที่มีสถาปัตยกรรมแบบฮินดูที่สมบูรณ์และเก่าแก่ที่สุดในอินโดจีน อดีตเคยเป็นนครศักดิ์สิทธิ์แห่งอาณาจักรจามหรือจามปา ถูกสร้างขึ้นโดยพระเจ้าภัทรวรมันที่ 1 ในศตวรรษที่ 4 โดยถูกใช้เป็นศาสนสถานตามความเชื่อของศาสนาฮินดู ในการทำพิธีบวงสรวงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้บันดาลพร และคุ้มครองราชวงศ์จาม รวมถึงเป็นสถานที่ฝังพระศพของกษัตริย์ ในยุครุ่งเรืองอาณาจักรจามครอบคลุมอาณาเขตตั้งแต่พื้นที่ทางตอนใต้ของฮานอย ไปถึงเวียดนามใต้ และจรดภาคตะวันออกของกัมพูชา ราชวงศ์ที่ครองราชย์มีด้วยกัน 14 ราชวงศ์ 78 พระองค์ ก่อนที่จะล่มสลายในช่วงศตวรรษที่ 15

ภาพที่ 5 แสดงลักษณะของ สถานที่ศักดิ์สิทธิ์หมีเซิน (My Son Sanctuary)

(ที่มา: <http://aseannotes.blogspot.com/2014/07/3.html>)

1.1.4 การท่องเที่ยวงานชมวัฒนธรรมและประเพณี (cultural and traditional tourism)

เป็นการเดินทางท่องเที่ยว เพื่อชมงานประเพณีต่างๆ ที่ชาวบ้านในท้องถิ่นนั้นๆ จัดขึ้น ได้รับความเพลิดเพลินตื่นตาตื่นใจในสุนทรียะศิลป์เพื่อศึกษาความเชื่อ การยอมรับนับถือ การเคารพพิธีกรรมต่างๆ และได้รับความรู้มีความเข้าใจต่อสภาพสังคมและวัฒนธรรม มีประสบการณ์ใหม่ๆ เพิ่มขึ้นบนพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษา สภาพแวดล้อม และมรดกทางวัฒนธรรม โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการท่องเที่ยว ดังนี้

วัดลิงอึ้ง-บ้ายบุตร (lady Buddha)

วัดลิงอึ้ง-บ้ายบุตร อยู่บนคาบสมุทรเซินจ่า ห่างจากนครดานังไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ 10 กิโลเมตร มีทำเลดี และมีสถาปัตยกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ ส่วนชื่อของวัดแห่งนี้คือลิงอึ้ง ในภาษาเวียดนามมีความหมายว่า สมความปรารถนาทุกประการ ส่วนคำว่า บ้ายบุตร นั้น บ้ายคือชายหาด ส่วนบุตรคือพระพุทธเจ้า ซึ่งหมายถึงเมื่อมีเรือที่ประสบภัยในทะเลหากเข้ามาหลบภัยแล้วนี้จะได้รับการคุ้มครองให้ปลอดภัย วัดนี้ตั้งอยู่บนความสูงเกือบ 200 เมตรจากระดับน้ำทะเล รวมพื้นที่ 20 เฮกตาร์ ด้านหลังคือภูเขาด้านหน้าหันออกสู่ทะเลตะวันออก โดยมีประวัตืคือพระมหาเถระทิกเถียนเหงวียน เจ้าอาวาสวัดเล่าว่า ในสมัยกษัตริย์มิงหมาง ชาวประมงที่นี้

ได้ค้นพบองค์เจ้าแม่กวนอิมบนหาดทรายจึงตั้งศาลบูชา นับตั้งแต่นั้นมาชาวบ้านในละแวกนี้ได้รับการคุ้มครองจากพระโพธิสัตว์กวนอิมให้แคล้วคลาดจากภัยพิบัติ ฝนฟ้าคลั่งลมสงบไม่รุนแรงช่วยให้ทุกคนมีความมั่นใจในการผลิต แต่ในช่วงสงครามต่อต้านสหรัฐอเมริกา ศาลเจ้าแม่กวนอิมนี้ถูกทำลายโดยสิ้นเชิงจนถึงปี 2004 พระมหาเถระติกเถียนเหงเวียนได้เปิดการรณรงค์เรียกร้องให้พุทธศาสนิกชนร่วมสมทบก่อสร้างวัดขึ้นมาใหม่และภายหลังใช้เวลาก่อสร้างถึง 6 ปี วัดลิงอิง-บ้ายบุตร ก็ได้สะท้อนให้เห็นถึงเอกลักษณ์และนิมิตหมายแห่งการพัฒนาของพุทธศาสนาเวียดนามในศตวรรษที่ 21 เมื่อมาเที่ยววัดลิงอิง บรรยากาศแห่งความศักดิ์สิทธิ์และทัศนียภาพที่สวยงามเหมือนได้นำพาทุกคนเข้าสู่ดินแดนแห่งความงดงามของเหล่าบรรดาเทพและชาวฟ้าทั้งหลาย บริเวณลานวัดมีพระอรหันต์ 18 องค์ที่เป็นหินมีเอกลักษณ์ท่าทางที่ถ่ายทอดอารมณ์ทุกอย่างของมนุษย์ซึ่งแฝงไว้ด้วยคติธรรมอย่างลึกซึ้ง รวมทั้งยังเป็นผลงานที่สะท้อนให้เห็นฝีมือการแกะสลักหินที่ยอดเยี่ยมของช่างศิลป์เขตนอนเนือก

ภาพที่ 6 แสดงลักษณะของ วัดลิงอิง-บ้ายบุตร
(ที่มา: <http://travel.trueid.net/detail/KmDwBAJJa5j>)

บานาฮิลล์ (Ba Na Hills)

บานาฮิลล์ เป็นเมืองแห่งปราสาทเทพนิยายบนขุนเขาวิเวทะเลหมอกที่คานัง คือ อัจฉริยะแห่งหมู่บ้านฝรั่งเศส ทุงลาเวนเดอร์ วัดจีน องค์พระใหญ่ และสวนสนุกถ้า ย้อนกลับไปช่วงต้นปี 1900 ก่อนสงครามโลกครั้งที่ 1 ช่วงที่ชาวฝรั่งเศสเข้าไปล่าอาณานิคมและตั้งถิ่นฐาน ‘บานาฮิลล์’ คือยอดขุนเขาสูงลิบ ที่ถูกเนรมิตเป็นหมู่บ้านฝรั่งเศส ปรับพื้นที่ป่ารกปลูกเป็นรีสอร์ต

และบ้านพัก ไว้ให้ชาวฝรั่งเศสพักผ่อนตากอากาศในช่วงนั้น จนเมื่อฝรั่งเศสถอนกำลังกลับ บานาฮิลส์ก็ถูกทิ้งร้างไปยาวนาน จนถึงช่วงปี ค.ศ. 2000 ที่นี้ก็ได้รับการบูรณะฟื้นฟูจากรัฐบาล เวียดนาม สร้างสิ่งอำนวยความสะดวกมากมายเพื่อเป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญที่ใกล้กับเมืองดานัง เพียง 30 กิโลเมตร รัฐบาลสร้างรถกระเช้าหรือเคเบิลคาร์ โรงแรม ร้านอาหาร สวนสวย พูลาเวนเดอร์ องค์กระใหญ่ วัดจีน และสวนสนุก ตั้งตระหง่านบนภูเขาเจียงเซิน (Truong Son) ที่ สูงกว่าระดับน้ำทะเลถึง 1,489 เมตร

ภาพที่ 7 แสดงลักษณะของ บานาฮิลส์

(ที่มา: <https://travel.mthai.com/hotel-review/135693.html>)

1.1.5 การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตในชนบท (rural tourism / village tourism)

เป็นการเดินทางท่องเที่ยวในหมู่บ้าน ชนบทที่มีลักษณะวิถีชีวิต และผลงานสร้างสรรค์ที่มีเอกลักษณ์พิเศษมีความโดดเด่นเพื่อความเพลิดเพลิน ได้ความรู้ดูผลงานสร้างสรรค์ และภูมิปัญญาพื้นบ้าน มีความเข้าใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น บนพื้นฐานของความรับผิดชอบ และมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่าของสภาพแวดล้อม โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว ดังนี้

หมู่บ้านแกะสลักหินอ่อนในเมืองดานัง (Non Nuoc Fine Arts Village)

หมู่บ้านแกะสลักหินอ่อน เป็นหมู่บ้านแกะสลักหินกันทั้งหมู่บ้าน โดยหินอ่อนดังกล่าว จะนำมาจากภูเขาสูงเล็กๆ ที่อยู่ไม่ไกลจากละแวกนั้น ปัจจุบัน นอกจากรูปแกะสลัก

เจ้าแม่กวนอิม หรือเทพเจ้าแล้วนั้น ช่างก็จะแกะสลักตามที่ลูกค้าต้องการหรือแกะสลักเป็นสินค้า คราวเรือนก็สามารถทำได้ตามคำสั่งของลูกค้าเช่นกัน

ภาพที่ 8 แสดงลักษณะของ หมู่บ้านแกะสลักหินอ่อนในเมืองดานัง
(ที่มา: <http://oknation.nationtv.tv/blog/print.php?id=762655>)

1.2 ที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวก

ธุรกิจโรงแรมของเมืองดานังในอดีตยังไม่ได้รับความนิยม เนื่องจากนครดานังยังไม่ได้เป็นเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ จึงทำให้ไม่ค่อยมีนักท่องเที่ยวหลั่งไหลเข้ามาในพื้นที่นี้ แต่ปัจจุบันเมื่อเมืองดานังได้เป็นเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ ทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาอย่างล้นหลาม จึงทำให้นักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุนในธุรกิจโรงแรม เมืองดานังมีโรงแรมและที่พักกว่า 1,500 แห่ง ลักษณะของ โรงแรมส่วนใหญ่ในตัวเมืองดานังจะอยู่ในรูปแบบของ โรงแรมที่เพียบพร้อมด้วย สิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อรองรับการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวในแต่ละปี เช่น

Hyatt Regency Danang Resort and Spa

Hyatt Regency Danang Resort and Spa ตั้งอยู่ติดชายหาดโดยอยู่บนชายฝั่งในเมืองดานัง ห่างจาก Marble Mountains โดยใช้เวลาเดินทางด้วยรถยนต์เพียง 5 นาที รีสอร์ททิวทัศน์และเงียบสงบแห่งนี้มีทัศนียภาพทะเล East Sea ของเวียดนามอันน่าตื่นตาตื่นใจ ห้องอาหาร 3 แห่ง สระว่ายน้ำกลางแจ้ง เดย์สปา Hyatt Regency Danang Resort and Spa ห่างจาก Asia Park Danang

และ Love Lock Bridge Da Nang เพียง 15 นาทีหากเดินทางโดยรถยนต์ สนามบินที่ใกล้ที่สุด คือ สนามบินนานาชาติ Danang International Airport ซึ่งห่างจากที่พักโดยใช้เวลาเดินทางด้วยรถยนต์ 20 นาที อีกทั้งโรงแรมแห่งนี้ยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครัน

ภาพที่ 9 แสดงลักษณะของ Hyatt Regency Danang Resort and Spa
(ที่มา: <https://www.booking.com/hotel/vn/hyatt-regency-danang-resort-and-spa>)

Mercure Danang French Village Bana Hills

Mercure Danang French Village Bana Hills เป็นที่พักในรูปแบบหมู่บ้านยุโรปในสมัยศตวรรษที่ 19 และมีบริการรถเคเบิ้ล ภายในโรงแรมมีบริการอินเทอร์เน็ตไร้สาย (WiFi) บริการบาร์บีคิว และศูนย์สปา พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครัน ที่พักแห่งนี้มีแผนกต้อนรับพร้อมให้บริการตลอด 24 ชั่วโมง ศูนย์บริการธุรกิจ ร้านอาหารที่ระลึกและร้านค้าต่าง ๆ สนามบินที่อยู่ใกล้ที่สุดคือสนามบินนานาชาติ Da Nang International Airport ซึ่งอยู่ห่างจากที่พัก 22 กิโลเมตร ที่พักแห่งนี้ได้รับการลงความเห็นว่ามีทำเลดีที่สุดในเมืองดานัง

ภาพที่ 10 แสดงลักษณะของ Mercure Danang French Village Bana Hills
(ที่มา: <https://www.booking.com/hotel/vn/french-village-ba-na-hills-mountain-resort>)

Sheraton Grand Danang Resort

Sheraton Grand Danang Resort ตั้งอยู่ในเมืองดานัง ห่างจาก Non Nuoc Hamlet 2.7 กิโลเมตร ที่พักแห่งนี้มีพื้นที่ชายหาดส่วนตัว โรงแรมมีห้องอาหาร 3 แห่ง บริการศูนย์ออกกำลังกายและบริการอื่นๆที่ครบครัน มีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจที่อยู่ใกล้เคียงหลายแห่ง เช่น Marble Mountains และ Asia Park Danang ซึ่งอยู่ห่างจากที่พักไม่เกิน 7 กิโลเมตร และ 8 กิโลเมตรตามลำดับ ที่พักอยู่ห่างจากสะพาน Dragon Bridge 13 กิโลเมตร และห่างจากพิพิธภัณฑ Cham Museum 11 กิโลเมตร ส่วนสนามบินนานาชาติ Da Nang International Airport อยู่ห่างจากที่พัก 4 กิโลเมตร ที่พักแห่งนี้ได้รับการลงความเห็นว่าคุ้มค่าที่สุดสุดในดานัง

ภาพที่ 11 แสดงลักษณะของ Sheraton Grand Danang Resort
(ที่มา: <https://www.booking.com/hotel/vn/sheraton-grand-danang-resort>)

Diamond Sea Hotel

Diamond Sea Hotel มีทำเลอยู่ใน My Khe Beach ใน Da Nang โรงแรมมีที่พักทันสมัยสะดวกสบายมีอินเทอร์เน็ตไร้สาย (WiFi) ฟรี ในทุกพื้นที่ โรงแรมมีสระว่ายน้ำกลางแจ้งบนดาดฟ้า ศูนย์ออกกำลังกาย พื้นที่จอดรถฟรีในสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ที่ครบครัน โรงแรมตั้งอยู่ริมหาดและมีทำเลอยู่ห่างจากสะพาน Song Han Bridge เป็นระยะทาง 2 กิโลเมตร และพิพิธภัณฑ Cham Museum อยู่ห่างออกไปเป็นระยะทาง 2.4 กิโลเมตร ส่วนสนามบิน Da Nang Airport อยู่ห่างออกไปโดยใช้เวลาเดินทางด้วยรถยนต์ไม่เกิน 15 นาที

ภาพที่ 12 แสดงลักษณะของ Diamond Sea Hotel
(ที่มา: <https://www.booking.com/hotel/vn/diamond-sea>)

1.3 สนามบิน

ท่าอากาศยานนานาชาติดานังตั้งอยู่ใจกลางเมืองดานัง เป็นท่าอากาศยานนานาชาติลำดับที่สามของเวียดนาม เป็นช่องทางสำคัญในการเดินทางเข้าสู่เวียดนามตอนกลาง ในปี 2515 ที่นี่เคยเป็นท่าอากาศยานที่มีเครื่องบินขึ้นและลงมากที่สุดแห่งหนึ่งในโลก เนื่องจากมีกิจกรรมทางทหารอยู่บ่อยครั้ง ปัจจุบันได้มีการเดินทางที่สะดวกสบายมากขึ้นเพราะมีหลายสายการบินที่บินตรงไปลงยังดานัง และรองรับเที่ยวบินภายในประเทศระหว่างเมืองสำคัญต่างๆ ภายในเวียดนาม เช่น ฮานอย โฮจิมินห์ซิตี้ กุยเอิน และเที่ยวบินระหว่างประเทศไปยังกรุงเทพมหานครและสิงคโปร์

ภาพที่ 13 แสดงลักษณะของ ท่าอากาศยานนานาชาติดานัง
(ที่มา: <http://vovworld.vn/th-TH/>)

1.4 ประเภทของนักท่องเที่ยว

1.4.1 ตามการจัดการเดินทาง

กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีจำนวนมาก (Mass Tourists) มีการเดินทางท่องเที่ยวในรายการเดียวกัน พักโรงแรมในระดับเดียวกัน รับประทานอาหาร และทำกิจกรรมการท่องเที่ยวอื่นๆ ในแบบเดียวกัน

นักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวโดยมีจุดประสงค์ที่มุ่งรักษาสภาพแวดล้อมของระบบนิเวศน์ (Eco Tourists)

1.4.2 ตามวัตถุประสงค์ของการเดินทาง

1) การท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจในวันหยุด (holiday-mass Popular individual)

2) การท่องเที่ยวเพื่อวัฒนธรรมและศาสนา (Cultural Religion) เป็นการเดินทางเพื่อเรียนรู้วัฒนธรรมของสังคมต่างๆ เช่นการศึกษาความเป็นอยู่ การชมศิลปะ ดนตรี ละคร การนมัสการศูนย์ศาสนา เป็นต้น

3) การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา (Educational) เป็นการเดินทางเพื่อการทำวิจัย การศึกษา สอนหนังสือ ฝึกอบรม หรือดูงานต่างประเทศ ซึ่งจะต้องพำนักอยู่สถานที่นั้นๆ เป็นเวลานาน

4) การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬาและบันเทิง (Sport and Recreation) คือการเดินทางไปชม หรือร่วมแข่งขันกีฬา หรือนันทนาการต่างๆ

5) การท่องเที่ยวเพื่อประวัติศาสตร์ และความสนใจพิเศษ (Historical and special interests)

6) การท่องเที่ยวเพื่องานอดิเรก (Hobbies) หมายถึงการท่องเที่ยวเพื่อทำงานอดิเรก เช่นการวาดภาพ การเขียนนวนิยาย เป็นต้น

7) การท่องเที่ยวเพื่อเยี่ยมญาติมิตร (visiting Friend and Relative)

8) การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ (Business) เป็นการเดินทางของนักธุรกิจที่จัดเวลา บางส่วนของการเดินทางหลังจากทำธุรกิจเสร็จสิ้นแล้ว ใช้เวลาในการท่องเที่ยวก่อนเดินทางกลับ

2. นโยบายการท่องเที่ยวของเวียดนามที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวในเมืองดานัง

2.1 นโยบายเส้นทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor: EWEC) ผลักดันเป็นประตูการค้า (Transshipment Hub) ในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและเป็นศูนย์กลางการขนส่งทางทะเลของเวียดนามตอนกลาง เพื่อเสริมมิติตลาดการท่องเที่ยวให้มีความเป็นสากลมากยิ่งขึ้น

2.2 นโยบายพัฒนาเศรษฐกิจของเขตเศรษฐกิจพิเศษเวียดนาม (Special Economic Zone) รัฐบาลเวียดนามได้เล็งเห็นความสำคัญของเขตเศรษฐกิจพิเศษ จึงทุ่มเทพยายามด้านต่าง ๆ เพื่อพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษให้ทัดเทียมกับนานาชาติ โครงสร้างพื้นฐานของนครดานังได้รับการพัฒนาอย่างมากเพื่อรองรับการลงทุน โดยเฉพาะการลงทุนธุรกิจการท่องเที่ยว

2.3 นโยบายประกาศใช้คำขวัญและสัญลักษณ์การท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเวียดนาม ในปี 2554 การท่องเที่ยวแห่งชาติเวียดนาม (Vietnam National Administration of Tourism) ได้ประกาศใช้คำขวัญและสัญลักษณ์การท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริม และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของเวียดนามในช่วงปี 2555-2558 ด้วยคำขวัญ “Vietnam – Timeless Charm” มีสัญลักษณ์การท่องเที่ยวเป็นรูปดอกบัว 5 กลีบ แต่ละกลีบมีสีที่แตกต่างกัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบ

แบบการท่องเที่ยวที่สำคัญของเวียดนามใน 5 ด้าน คือ การท่องเที่ยวหมู่เกาะและทะเล การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

2.4 นโยบายการพัฒนาเตรียมความพร้อมเชิงพื้นที่ ส่งเสริมการจัดการทรัพยากรท้องถิ่นของชุมชนให้เกิดความเข้มแข็ง และพัฒนาเชื่อมโยงสินค้าทางการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชน เข้าสู่ภาคธุรกิจบริการท่องเที่ยวเพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตร และการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตร ตลอดจนการพัฒนาอัตลักษณ์ของท้องถิ่น และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ท่องเที่ยว

2.5 นโยบายการพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน ส่งเสริมผู้ประกอบการเวียดนามให้มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว และบริการมากขึ้น โดยจะเน้นให้ผู้ประกอบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พัฒนาสร้างสรรคกิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับความสนใจของนักท่องเที่ยว และตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

2.6 นโยบายการพัฒนาระบบอำนวยความสะดวก พัฒนาขั้นตอนการขอวีซ่าออนไลน์ และยกเว้นการขอวีซ่าให้กับประเทศในอาเซียนและกลุ่มตลาดหลักพัฒนาระบบ การผ่านแดนที่จุดเข้าออกชายแดนและสนามบิน โดยเฉพาะบริเวณด่านชายแดนที่มีศักยภาพด้าน การท่องเที่ยว และการปรับปรุงกฎระเบียบให้มีความสะดวกรวดเร็วมากขึ้น

2.7 นโยบายการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและมีความปลอดภัยต่อนักท่องเที่ยว ให้ได้มาตรฐานตามหลักสากล โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวคนพิการ และผู้สูงอายุ เช่น ห้องน้ำ ที่จอดรถ ป้ายบอกทาง ป้ายข้อมูล ทางลาด ราวจับ เป็นต้น

2.8 นโยบายการพัฒนาการสื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาศูนย์ข้อมูล ศูนย์เรียนรู้ เพื่อสร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวอย่างสร้างสรรค์ผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ๆ โดยได้มุ่งเน้นการใช้นวัตกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ ในการพัฒนารูปแบบสื่อความหมาย เพื่อบอกเล่าเรื่องราว ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวให้ดูโดดเด่นน่าสนใจ การสร้างสุนทรียภาพด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวที่ดี และความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว

2.9 นโยบายขยายศูนย์บริการช่วยเหลือนักท่องเที่ยว ขยายศูนย์บริการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวให้ครอบคลุมทุกพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ และสร้างเครือข่ายอาสาสมัครอำนวยความสะดวก

ความสะดวกนักท่องเที่ยว เพื่อเป็นทางเลือกสื่อสารกับนักท่องเที่ยว และให้บริการข้อมูลด้านการท่องเที่ยวต่าง ๆ เช่น สถานที่ท่องเที่ยว ข้อมูลการเดินทาง โรงแรมที่พัก เป็นต้น

2.10 นโยบายการพัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยว เน้นการพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน ให้สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้สะดวก รวดเร็ว มีความปลอดภัยในการเดินทางและการบริการการขนส่งสาธารณะเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวหลักกับแหล่งท่องเที่ยวรองได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยขยายความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศภายในประเทศ ซึ่งมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

2.10.1 พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสภาพแวดล้อม ให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และมีความปลอดภัยในการเดินทางและการบริการการขนส่งสาธารณะ โดยสามารถเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยวหลักกับแหล่งท่องเที่ยวรองได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงเส้นทางการท่องเที่ยวทั่วประเทศอาเซียน

2.10.2 พัฒนามาตรฐานยานพาหนะและระบบการให้บริการขนส่งสาธารณะ ให้มีความสอดคล้องกับความต้องการ เพื่อให้เพียงพอกับความต้องการเดินทาง มีความคล่องตัว และสามารถเข้าถึงได้

ยุทธศาสตร์และวิสัยทัศน์การพัฒนาการท่องเที่ยวเวียดนาม (Development Strategy for Vietnam Tourism)

ทำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเวียดนามกลายเป็นภาคเศรษฐกิจหลักที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยรวมอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเวียดนามจะได้รับการพัฒนาในทุกๆ ด้านจนมีศักยภาพในระดับสูงทัดเทียมกับนานาประเทศ โดยมีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัยรองรับ รวมทั้งมีผลิตภัณฑ์และบริการด้านการท่องเที่ยวที่หลากหลาย มีคุณภาพ และมีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมในระดับที่สามารถแข่งขันกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคและในเวทีระดับโลกได้

3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

3.1 ทฤษฎีแรงจูงใจ

ปัจจัยที่ทำให้พนักงานเที่ยวเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ นักวิจัยเชื่อว่า เกิดจากสภาวะภายในที่เรียกว่า “แรงจูงใจ” ซึ่งอาจจะได้รับอิทธิพลทั้งภายในและภายนอกตัวบุคคลได้ โดยมีทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง คือ

ทฤษฎีแรงจูงใจตามลำดับขั้นของมาสโลว์ กล่าวว่า มนุษย์มีความต้องการความปรารถนา และได้รับสิ่งที่มีความหมายต่อตนเอง ความต้องการเหล่านี้จะเรียงลำดับขั้นของความต้องการ ตั้งแต่ขั้นแรกไปสู่ความต้องการขั้นสูงขึ้นไปเป็นลำดับ ซึ่งมีอยู่ 5 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ความต้องการของร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการพื้นฐานเพื่อความอยู่รอดของชีวิต ได้แก่ ความต้องการปัจจัยสี่ ความต้องการการยกย่อง และความต้องการทางเพศ ฯลฯ เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) เป็นความต้องการที่เหนือกว่าความต้องการอยู่รอด ซึ่งมนุษย์ต้องการเพิ่มความต้องการในระดับที่สูงขึ้น เช่น ต้องการความมั่นคงในการทำงาน ความต้องการได้รับการปกป้องคุ้มครอง ความต้องการความปลอดภัยจากอันตรายต่างๆ เป็นต้น

ขั้นที่ 3 ความต้องการด้านสังคม (Social needs) หรือความต้องการความรัก และการยอมรับ (Love and belongingness needs) ความต้องการพึ่งพาของกันและกัน และการได้รับความรัก ความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ ความต้องการให้ได้รับการยอมรับ เป็นต้น

ขั้นที่ 4 ความต้องการการยกย่อง (Esteem needs) ซึ่งเป็นความต้องการการยกย่องส่วนตัว (Self-esteem) ความนับถือ (Recognition) และสถานะ (Status) จกสังคม ตลอดจนเป็นความพยายามที่จะให้มีความสัมพันธ์ระดับสูงกับบุคคลอื่น เช่น ความต้องการให้ได้รับการเคารพนับถือ ความสำเร็จ ความรู้ ศักดิ์ศรี ความสามารถ สถานะที่ดีในสังคมและมีชื่อเสียงในสังคม

ขั้นที่ 5 ความต้องการประสบความสำเร็จสูงสุดในชีวิต (Self-actualization needs) เป็นความต้องการสูงสุดแต่ละบุคคล ซึ่งถ้าบุคคลใดบรรลุความต้องการในขั้นนี้ได้ จะได้รับการยกย่องว่าเป็นบุคคลพิเศษ เช่น ความต้องการที่เกิดจากความสามารถทำทุกสิ่งทุกอย่างได้สำเร็จ นักร้องหรือนักแสดงที่มีชื่อเสียง เป็นต้น

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ธนกฤต ปัญญาศุภาพงศ์ (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยนักท่องเที่ยวจีนเลือกมาเที่ยวที่ไชน่าทาวน์ (China town) โดยมีวัตถุประสงค์คือ เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน และข้อมูลเชิงลึกของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่ย่านไชน่าทาวน์ โดยใช้ข้อมูลจาก คำรา สื่่ออิเล็กทรอนิกส์ และการทำแบบสำรวจ หลังจากนั้นจึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลร้อยละ และแผนภูมิรูปภาพ

ผลการศึกษาพบว่า ย่านไชน่าทาวน์ มีนักท่องเที่ยวชาวจีนจำนวนมาก ทั้งที่เดินทางมาด้วยตนเองและเดินทางมากับบริษัทนำเที่ยว ซึ่งช่วงเวลาที่นักท่องเที่ยวจะออกมาเดินเล่นในย่านไชน่าทาวน์มากที่สุดจะเป็นช่วงตั้งแต่ 18.00 - 20.00 นาฬิกา และผู้จัดทำได้มีการทำแบบสอบถามพร้อมทั้งสรุปเป็นร้อยละ เพื่อให้ง่ายต่อการศึกษานักท่องเที่ยวจีนเลือกมาเที่ยวที่ไชน่าทาวน์ (China town)

พรภิบุญ มุลการณ (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษารูปแบบถนนเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวกรณีศึกษาถนนนิมมานเหมินท์และถนนอินชาดง การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสำรวจและศึกษารูปแบบทางที่ตั้งของร้านประกอบการในถนนนิมมานเหมินท์และถนนอินชาดง 2) เพื่อเปรียบเทียบลักษณะการประกอบการบนถนนนิมมานเหมินท์และถนนอินชาดง 3) เพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการตั้งสถานประกอบการ 4) เพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อถนนนิมมานเหมินท์และถนนอินชาดงข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลปฐมภูมิซึ่งได้จากการเก็บข้อมูลภาคสนามโดยใช้แบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือในการเก็บตัวอย่างผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวจำนวน 60 ชุดทั้ง 2 พื้นที่

ผลการศึกษาพบว่าร้านประกอบการบนถนนนิมมานเหมินท์มีจำนวนมากกว่า 390 ร้าน กลุ่มของร้านประกอบการที่มีมากที่สุดคือร้านอาหารขนมหวาน และเครื่องดื่ม มีรูปแบบการตั้งร้านประกอบการเป็นแบบตารางกริด ในขณะที่ร้านประกอบการบน ถนนอินชาดงมีร้านประกอบการจำนวนมากกว่า 600 ร้าน ร้านประกอบการที่มีมากที่สุด คือร้านอาหารขนมหวาน และเครื่องดื่มเช่นเดียวกับถนนนิมมานเหมินท์ แต่ร้านประกอบการบน ถนนอินชาดงมีจุดเด่นอยู่ที่ร้านประกอบการต่างๆตกแต่งร้านให้มีบรรยากาศแบบเกาหลีดั้งเดิม โดยร้านประกอบการต่างๆวางตัว

เป็นแบบเส้น บนถนนสายหลัก นอกจากนี้พบว่า ถนนนิมมานเหมินท์ และถนนอินชาดงมีจุดแตกต่างกันทั้งในเรื่องของรูปแบบทางที่ตั้งสินค้ารูปแบบกิจกรรมบนถนนลักษณะผู้ประกอบการ การเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกการเชื่อมโยงสถานที่ท่องเที่ยวจุดเด่นของถนนใน ในขณะที่เดียวกันนั้นลักษณะของนักท่องเที่ยว และจุดค้าของถนนทั้งสองแห่งมีลักษณะเหมือนกันในด้านของผู้ประกอบการพบว่าทั้งผู้ประกอบการบน ถนนนิมมานเหมินท์ และถนนอินชาดงโดยส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการที่มีอายุมากกว่า 30 ปี ปัจจัยที่มีผลต่อการตั้งร้านของผู้ประกอบการบนถนนทั้ง 2 แห่งคือที่ตั้งของถนนเป็นบริเวณที่ตั้งอยู่ใกล้กับ กลุ่มลูกค้าผู้ประกอบการบนถนนนิมมานเหมินท์เสนอแนะให้เทศบาลนครเชียงใหม่ปรับปรุง ระบบสาธารณูปโภคให้ดีขึ้น และผู้ประกอบการบนถนนอินชาดงต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมมือกันรักษาถนนอินชาดง ซึ่งเป็นพื้นที่ทางวัฒนธรรมของชาติให้ยังคงอยู่ใน ส่วนของนักท่องเที่ยวพบว่านักท่องเที่ยวบนถนนทั้ง 2 แห่งส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษา มีจุดประสงค์เพื่อท่องเที่ยวชม และซื้อสินค้าและบริการ โดยนักท่องเที่ยวบนถนนนิมมานเหมินท์มีความพึงพอใจต่อถนนนิมมานเหมินท์ เพราะเข้าถึงได้ง่าย มีร้านอาหารที่หลากหลายราคาเหมาะสม พนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และสำหรับปัญหาที่พบคือที่จอดรถในขณะที่นักท่องเที่ยวบนถนนอินชาดงระบุว่า พึงพอใจเอกลักษณ์ของถนนอินชาดงที่แตกต่างกับย่านการค้าอื่นๆในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีทั้งนี้ได้ให้ความเห็นว่า ราคาสินค้าบางประเภทมีราคาที่สูงเกินไป ส่วนปัญหาสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติคือปัญหาเรื่องของการติดต่อสื่อสารกับพนักงาน

ยศพนธ์ สุดสงวน (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวของไต้หวัน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากลักษณะทางภูมิศาสตร์ของไต้หวัน โดยอาศัยการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลจากบทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของไต้หวัน โดยมีปัจจัยทางภูมิศาสตร์เข้ามาเกี่ยวข้อง ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตและหนังสือเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของไต้หวันแล้ววิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์เชิงพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านกายภาพได้แก่ที่ตั้งและพื้นที่ทรัพยากรนั้น ล้วนเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้การท่องเที่ยวของไต้หวันเติบโตขึ้น และส่งผลกระทบต่อไต้หวันในด้านกายภาพได้แก่สิ่งก่อสร้างที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว และทำให้ไต้หวัน

มีระบบการขนส่งคมนาคมที่สะดวก และมีเส้นทางคมนาคมมากขึ้น เพื่อรองรับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น อีกทั้งระบบสาธารณสุขปโภคได้รับการทำนุบำรุง ส่งผลให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น จึงทำให้การท่องเที่ยวขยายตัวอย่างรวดเร็ว

ธมนวรรณ กาญจนอำพล (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองชองโค ประเทศเกาหลีใต้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษานโยบายภาครัฐที่มีส่วนในการสนับสนุนการท่องเที่ยวในเขตชองโค และศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวในเขตชองโค โดยใช้ข้อมูลเชิงทฤษฎี จากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น กระทรวง การท่องเที่ยว ข้อมูลธุรกิจการท่องเที่ยว จากการสำรวจเว็บไซต์ของบริษัทนำเที่ยว งานวิจัย สารนิพนธ์ และสื่อออนไลน์ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้นำมาแบ่งประเภท วิเคราะห์ และบรรยายเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่าในเขตชองโค เป็นเขตธุรกิจการค้าเสรีระหว่างประเทศที่มีความหลากหลาย และได้ยอมรับว่าเป็นเมืองที่มีความทันสมัยที่สุดในโลก โดยปัจจัยที่ส่งเสริมคือ นโยบายรัฐ เช่น การออกแบบภายใต้แนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน ส่งเสริมอุตสาหกรรมสีเขียวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม อีกทั้งยังให้เมืองน่าอยู่เหมาะแก่การพักผ่อน นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่น ๆ เช่น โครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากร เส้นทางคมนาคม ภาพลักษณ์ของเมือง และการประชาสัมพันธ์ ส่งผลให้เกิดการขยายตัวของการท่องเที่ยว

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยทราบแนวทางการหาเหตุปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวในสถานที่ต่างๆ ซึ่งเป็นที่น่าสนใจในการดึงดูดนักท่องเที่ยวในประเทศ และต่างประเทศ มีวิธีการศึกษาโดยใช้ข้อมูลจาก ตำรา สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และการทำแบบสำรวจ หลังจากนั้นจึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลร้อยละและแผนภูมิรูปภาพ ธนกฤต ปัญญาสุภาพงศ์ (2558) พรภิณู มุลการณ (2558) นอกจากนี้ยังทราบถึงวิธีศึกษาจากปัจจัยทางภูมิศาสตร์ โดยอาศัยการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลจากบทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของไต้หวัน โดยมีปัจจัยทางภูมิศาสตร์เข้ามาเกี่ยวข้องข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต และหนังสือเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแล้ววิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์เชิงพรรณนาศึกษาข้อมูลในเชิงนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของเกาหลีจากองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาหลี ข้อมูลเส้นทาง

การท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวที่นิยม เพื่อทราบถึงการขยายตัวของการท่องเที่ยว ยศนันท์
สุดสงวน (2558)

อนึ่ง ผู้วิจัยพบว่า งานวิจัยต่างๆ ส่วนวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมใน
ภาคการท่องเที่ยว โดยใช้ข้อมูลเชิงปฐมภูมิ ซึ่งจะรวบรวมข้อมูลโดยการจัดทำแบบสอบถามและ
สัมภาษณ์ถึงอายุ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ ใช้ข้อมูลเชิงทุติยภูมิ จากหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับ
การท่องเที่ยว และแหล่งท่องเที่ยว เช่น ข้อมูลในเชิงนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของเกาหลีจาก
องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาหลี ข้อมูลเส้นทางการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวที่นิยม และใช้
ทฤษฎีแรงจูงใจ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งมีส่วนคล้ายคลึงกับงานวิจัยของผู้วิจัย ดังนั้นผู้วิจัยจึง
ประสงค์จะศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองคานัง เพื่อศึกษาหาเหตุปัจจัยและนโยบาย
ของรัฐเพื่อการสนับสนุนการท่องเที่ยว

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวในเมืองดานัง และนโยบายการท่องเที่ยวของเวียดนามที่มีส่วนในการสนับสนุนการท่องเที่ยวในเมืองดานัง จะแบ่งวิธีการดำเนินงานออกเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. แหล่งที่มาของข้อมูล
2. วิธีการจัดกระทำข้อมูล
3. วิธีการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล
4. เครื่องมือหรือเทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. แหล่งที่มาของข้อมูล

ใช้ข้อมูลเชิงทุติยภูมิ จากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกาการท่องเที่ยว และแหล่งท่องเที่ยว เช่น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ข้อมูลเรื่องธุรกิจนำเที่ยวจากการสำรวจจากเว็บไซต์ของบริษัทนำเที่ยวของเวียดนาม ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายการท่องเที่ยวของเวียดนามที่ให้การสนับสนุนการท่องเที่ยว และปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวจากงานวิจัย สารนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ และสื่อออนไลน์

2. วิธีการจัดกระทำข้อมูล

เนื่องจากข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นข้อมูลที่มาจากหลายแหล่ง ผู้ศึกษาจึงได้นำข้อมูลที่มีอยู่มารวบรวม และแบ่งชนิดข้อมูลเพื่อเรียบเรียง จากนั้นจึงจัดระบบโดยใช้ขอบเขตการศึกษา เป็นกำการกำหนดเนื้อหา และวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์

3. วิธีการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ทำการศึกษานโยบายการท่องเที่ยวของเวียดนามที่มีส่วนในการสนับสนุนการท่องเที่ยวในเมืองดานัง โดยใช้ข้อมูลทุกข้อมูที่รวบรวมจากสื่อออนไลน์และหน่วยงานต่างๆ และนำเสนอโดยการพรรณนาและบรรยาย

3.2 ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวในเมืองดานัง โดยวิเคราะห์จากข้อมูลพื้นฐานของเมืองดานัง ประเทศเวียดนาม ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ และข้อมูลจากสื่อออนไลน์ โดยนำเสนอผ่านการพรรณนา

4. เครื่องมือหรือเทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 เครื่องคอมพิวเตอร์

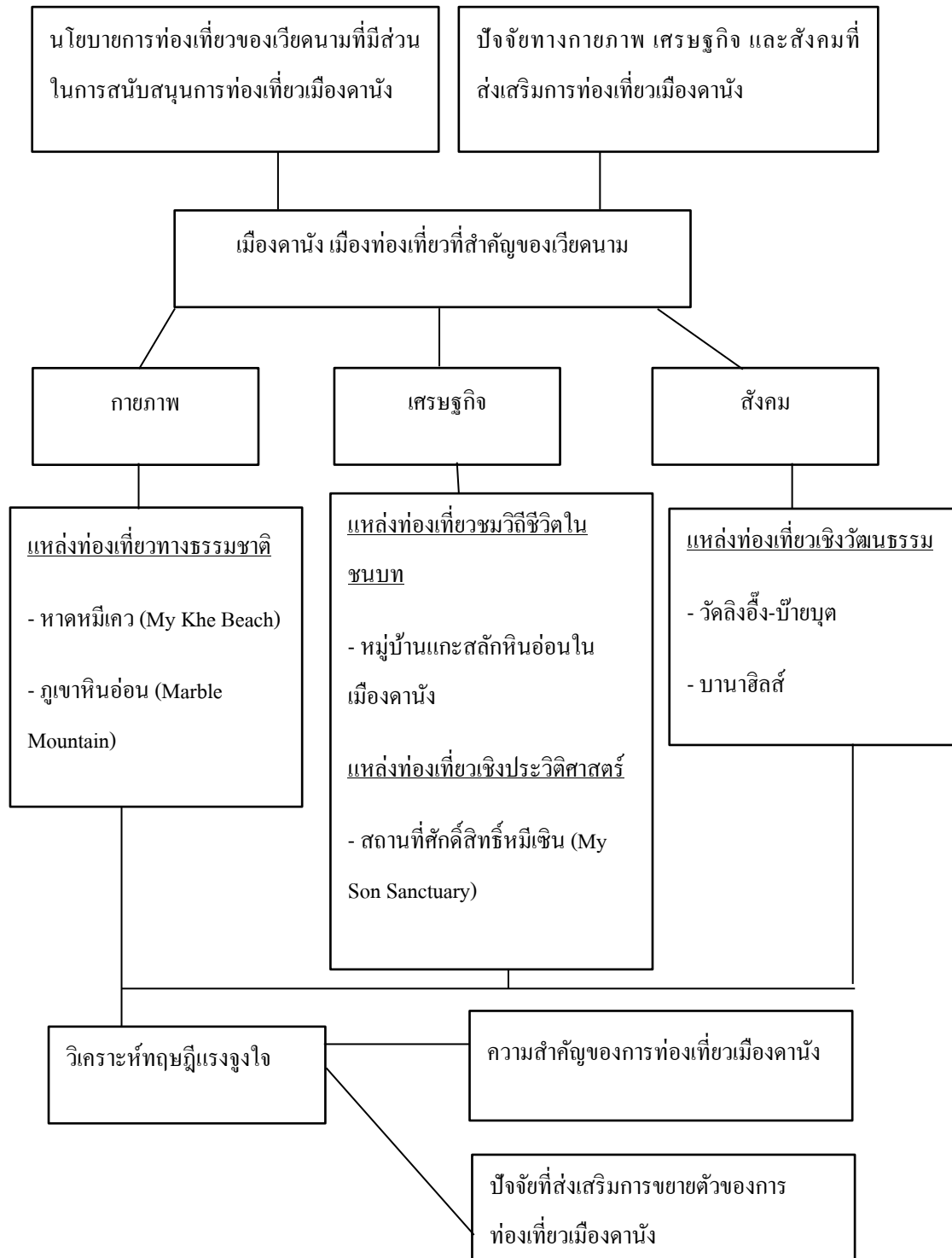
4.2 โปรแกรม Microsoft word

4.3 อินเทอร์เน็ต

4.4 แผนที่สถานที่ท่องเที่ยวเมืองดานัง

4.4 ข้อมูลพื้นฐานของเมืองดานัง

การวิจัยสามารถสรุปได้ดังกรอบแนวคิดการวิจัยนี้ (Conceptual Framework)

ภาพที่ 14 กรอบแนวความคิดวิจัยเรื่องปัจจัยส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองคานัง

ตารางที่ 1 แสดงการดำเนินงานวิจัย (Gantt Chart)

กิจกรรม/เดือน	มกราคม 2562	กุมภาพันธ์ 2562	มีนาคม 2562	เมษายน 2562
รวบรวมข้อมูล	→			
ศึกษาเอกสาร	→			
วิเคราะห์ข้อมูล		→		
สรุปข้อมูล			→	
จัดทำรูปเล่ม งานวิจัย				→

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองดานัง” สามารถแบ่งหัวข้อการศึกษาได้ 2 ส่วน ดังนี้

4.1 ศึกษานโยบายการท่องเที่ยวของเวียดนามที่มีส่วนในการสนับสนุนการท่องเที่ยวในเมืองดานัง

4.2 ศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวในเมืองดานัง

4.2.1 ปัจจัยภายใน

4.2.2 ปัจจัยภายนอก

4.1 ศึกษานโยบายการท่องเที่ยวของเวียดนามที่มีส่วนในการสนับสนุนการท่องเที่ยวในเมืองดานัง

1. นโยบายเส้นทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor: EWEC) ผลักดันเป็นประตูการค้า ในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและเป็นศูนย์กลางการขนส่งทางทะเลของเวียดนามตอนกลาง เพื่อเสริมมิติตลาดการท่องเที่ยวให้มีความเป็นสากลมากยิ่งขึ้น

2. นโยบายพัฒนาเศรษฐกิจของเขตเศรษฐกิจพิเศษเวียดนาม (Special Economic Zone) รัฐบาลเวียดนามได้เล็งเห็นความสำคัญของเขตเศรษฐกิจพิเศษ จึงทุ่มเทพทรัพยากรด้านต่าง ๆ เพื่อพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษให้ทัดเทียมกับนานาชาติ ประเทศ โครงสร้างพื้นฐานของเมืองดานังได้รับการพัฒนาอย่างมากเพื่อรองรับการลงทุน โดยเฉพาะการลงทุนธุรกิจการท่องเที่ยว

3. นโยบายประกาศใช้คำขวัญและสัญลักษณ์การท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเวียดนาม ในปี 2554 การท่องเที่ยวแห่งชาติเวียดนาม (Vietnam National Administration of Tourism) ได้ประกาศใช้คำขวัญและสัญลักษณ์การท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริม และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของเวียดนามในช่วงปี 2555 - 2558 ด้วยคำขวัญ “Vietnam Timeless Charm” มีสัญลักษณ์การท่องเที่ยวเป็นรูปดอกบัว 5 กลีบ แต่ละกลีบมีสีที่แตกต่างกัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึง รูปแบบแบบการท่องเที่ยวที่สำคัญของเวียดนามใน 5 ด้าน คือ การท่องเที่ยวหมู่เกาะและทะเล การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

4. นโยบายการพัฒนาเตรียมความพร้อมเชิงพื้นที่ ส่งเสริมการจัดการทรัพยากรท้องถิ่นของชุมชนให้เกิดความเข้มแข็ง และพัฒนาเชื่อมโยงสินค้าทางการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชน เข้าสู่ภาคธุรกิจบริการท่องเที่ยวเพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตร และการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตร ตลอดจนการพัฒนาอัตลักษณ์ของท้องถิ่น และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ท่องเที่ยว

5. นโยบายการพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน ส่งเสริมผู้ประกอบการเวียดนามให้มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว และบริการมากขึ้น โดยจะเน้นให้ผู้ประกอบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พัฒนาสร้างสรรค์กิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับความสนใจของนักท่องเที่ยว และตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

6. นโยบายการพัฒนาระบบอำนวยความสะดวก พัฒนาขั้นตอนการขอวีซ่าออนไลน์ และยกเว้นการขอวีซ่าให้กับประเทศในอาเซียน กลุ่มตลาดหลัก ได้แก่ จีน เกาหลีใต้ และญี่ปุ่น รวมไปถึงรัสเซีย และนักท่องเที่ยวจาก 5 ประเทศในยุโรป ได้แก่ อังกฤษ อิตาลี ฝรั่งเศส เยอรมนี และสเปน ช่วยขยายฐานนักท่องเที่ยวในกลุ่มตลาดจากตะวันตกได้เพิ่มขึ้น พัฒนาระบบการผ่านแดนทั้งจุดเข้าออกชายแดนและสนามบิน โดยเฉพาะบริเวณด่านชายแดนที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว และการปรับปรุงกฎระเบียบให้มีความสะดวกรวดเร็วมากขึ้น

7. นโยบายการพัฒนาลิขสิทธิ์อำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาลิขสิทธิ์อำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและมีความปลอดภัยต่อนักท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานตามหลักสากล โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวคนพิการ และผู้สูงอายุ เช่น ห้องน้ำ ที่จอดรถ ป้ายบอกทาง ป้ายข้อมูล ทางลาด ราวจับ เป็นต้น

8. นโยบายการพัฒนากิจกรรมสื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาศูนย์ข้อมูล ศูนย์เรียนรู้ เพื่อสร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวอย่างสร้างสรรค์ผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ โดยได้มุ่งเน้นการใช้นวัตกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ ในการพัฒนารูปแบบสื่อความหมาย เพื่อบอกเล่าเรื่องราว ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวให้ดูโดดเด่นน่าสนใจ การสร้างสุนทรียภาพด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวที่ดี และความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว

9. นโยบายขยายศูนย์บริการช่วยเหลือนักท่องเที่ยว ขยายศูนย์บริการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวให้ครอบคลุมทุกพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ และสร้างเครือข่ายอาสาสมัครอำนวยความสะดวก

นักท่องเที่ยว เพื่อเป็นล่ามสื่อสารกับนักท่องเที่ยว และให้บริการข้อมูลด้านการท่องเที่ยวต่าง ๆ เช่น สถานที่ท่องเที่ยว ข้อมูลการเดินทาง โรงแรมที่พัก เป็นต้น

10. นโยบายการพัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยว เน้นการพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน ให้สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้สะดวก รวดเร็ว มีความปลอดภัยในการเดินทางและการบริการการขนส่งสาธารณะเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวหลักกับแหล่งท่องเที่ยวรองได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยขยายความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศภายในประเทศ ซึ่งมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

10.1 พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสภาพแวดล้อม ให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน และมีความปลอดภัยในการเดินทางและการบริการการขนส่งสาธารณะ โดยสามารถเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยวหลักกับแหล่งท่องเที่ยวรองได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงเส้นทางการท่องเที่ยวสู่ประเทศอาเซียน

10.2 พัฒนามาตรฐานยานพาหนะและระบบการให้บริการขนส่งสาธารณะ ให้มีความสอดคล้องกับความต้องการ เพื่อให้เพียงพอกับความต้องการเดินทาง มีความคล่องตัว และสามารถเข้าถึงได้

ยุทธศาสตร์และวิสัยทัศน์การพัฒนาการท่องเที่ยวเวียดนาม (Development Strategy for Vietnam Tourism)

ทำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเวียดนามกลายเป็นภาคเศรษฐกิจหลักที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยรวมอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเวียดนามจะได้รับการพัฒนาในทุกๆ ด้านจนมีศักยภาพในระดับสูงทัดเทียมกับนานาชาติประเทศ โดยมีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัยรองรับ รวมทั้งมีผลิตภัณฑ์และบริการด้านการท่องเที่ยวที่หลากหลาย มีคุณภาพ และมีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมในระดับที่สามารถแข่งขันกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคและในเวทีระดับโลกได้

จากนโยบายข้างต้นเห็นได้ว่านโยบายส่วนใหญ่เน้นให้ความสำคัญด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีความทันสมัย และพร้อมด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว โดยใช้นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นหลัก เพื่อกระตุ้นให้นักลงทุนเข้ามาลงทุนธุรกิจในเมืองดานัง โดยเฉพาะภาคธุรกิจการท่องเที่ยว ทำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลายเป็นภาคเศรษฐกิจหลักที่

ขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยรวมอย่างยั่งยืน ส่งผลให้เมืองคานังมีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว และมีตัวเลือกในการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวเลือกเป็นจำนวนมาก มีการบูรณาการทำงานร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวอย่างสร้างสรรค์ โดยนโยบายต่างๆ จะให้ความสำคัญในการเร่งพัฒนาเชิงพื้นที่ การพัฒนาสินค้าและบริการเพื่อพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่เพื่อรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยว การเร่งพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ทั้งถนนและระบบการขนส่งสาธารณะ เช่น ในปลายปี 2560 เมืองคานังมีสายการบินภายในประเทศ 4 แห่งและสายการบินระหว่างประเทศ 22 แห่ง มีเที่ยวบินไปยังสนามบินนานาชาติคานัง และจากคานังมีเส้นทางบินภายในประเทศ 9 เส้นทาง เส้นทางระหว่างประเทศ 29 เส้นทาง นอกจากนี้การสร้างเชื่อมั่นและความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวประเทศเวียดนามทำให้เกิดการกลับมาเที่ยวอีก จากการที่รัฐบาลเวียดนามมีนโยบายการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ทำให้เมืองคานังกลายเป็นเมืองที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว ส่งผลทำให้เมืองคานังกลายเป็นเมืองที่มีความเจริญเติบโตทางการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ผลจากนโยบายภาครัฐที่มุ่งส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของเวียดนาม

1. เกิดการสร้างอาชีพ สร้างรายได้ เนื่องมาจากรัฐบาลเวียดนามมีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ทำให้เมืองคานังกลายเป็นเมืองที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว ส่งผลทำให้เมืองคานังกลายเป็นเมืองที่มีการเจริญเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง ก่อให้เกิดอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่ เช่น อาชีพไกด์ท้องถิ่น ธุรกิจโรงแรมโฮมสเตย์ ร้านขายของที่ระลึก คนขับรถโดยสาร เป็นต้น

2. เกิดการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ทำให้เกิดการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวหลายแห่ง เช่น ถนนบักดั่ง ซึ่งเป็นถนนท่องเที่ยวสายเดียวในเมืองคานัง รวมไปถึงสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน เช่น บริการห้องน้ำสาธารณะ แหล่งประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

3. เกิดการปรับปรุงและพัฒนาสภาพภูมิทัศน์ จากหนึ่งในนโยบายที่มีการพัฒนาเตรียมความพร้อมเชิงพื้นที่ก่อกำเนิดการปรับปรุงภูมิทัศน์ของแหล่งท่องเที่ยวเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว ทำให้สภาพแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆดีขึ้น ทำให้ชาวบ้านสำนึกถึงสิ่งแวดล้อมมากขึ้น เนื่องจากการท่องเที่ยวทำให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม ดังนั้นชาวบ้านจึงกลับมาเห็นคุณค่าในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีการปรับปรุงแก้ไขมาตรการระเบียบตลอดจนกฎหมายต่างๆในการอนุรักษ์

ทรัพยากรธรรมชาติในระยะยาว รวมไปถึงเกิดการพัฒนาพื้นที่ธรรมชาติให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว และใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่า เกิดความตระหนักในการกำจัดของเสียประเภทต่างๆ เช่น น้ำเน่า ขยะมูลฝอย โดยเฉพาะที่พักหรือร้านอาหารที่อยู่ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว

4. นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเพิ่มมากขึ้น การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ โดยเฉพาะการเดินทางทางเครื่องบิน ทำให้เมืองดานังเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวก่อนจะเดินทางต่อไปในจังหวัดอื่นๆของเวียดนามกลาง และทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวเมืองดานังเพิ่มมากขึ้น

5. ดึงดูดการลงทุนจากจากนักลงทุนกลุ่มต่างๆ การพัฒนาการท่องเที่ยวและระบบโครงสร้างพื้นฐาน ทำให้นักลงทุนเข้ามาลงทุนในเมืองดานังมากขึ้น เช่น VinGroup ลงทุนสร้าง Vincom Plaza ที่เป็นห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่ในเมืองดานัง ซึ่งส่งผลต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจของเวียดนามให้ไปในทางที่ดีขึ้น

6. เพิ่มประสิทธิภาพของแรงงานภายในประเทศ นโยบายพัฒนาทรัพยากรบุคคลทำให้โรงแรม ร้านอาหาร ร้านค้าต่างๆ มีความเป็นมืออาชีพมากยิ่งขึ้น และให้บริการกับนักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4.2 ศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวในเมืองดานัง

4.2.1 ปัจจัยภายใน

ทรัพยากรการท่องเที่ยว (Tourism Resources)

เมืองดานัง มีสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลายและดึงดูดนักท่องเที่ยว เช่น บานาฮิลล์ (Ba Na Hills) ภูเขาหินอ่อน (The Marble Mountains) หมู่บ้านแกะสลักหินอ่อนในเมืองดานัง (Non Nuoc Fine Arts Village) วัดลิ่งอิง-ป้ายบุตร (lady Buddha) สะพานมังกร (Dragon Bridge) พิพิธภัณฑ์รูปสามมิติ (Art in Paradise 3D TRICK ART) พิพิธภัณฑ์จาม (Da Nang Museum of Cham Sculpture) สะพานข้ามแม่น้ำฮาน (Han River Bridge) ตลาดดานังไนท์มาเก็ต (Danang Night Market) โบสถ์สี่ชมพู (Da Nang Cathedral) พิพิธภัณฑ์ศิลปะดานัง (Da Nang Fine Arts Museum) สะพานมือยักษ์ (Golden Bridge) Da Nang Museum ศูนย์การค้าวินคอมพลาซ่า (Vincom Plaza) ห้างสรรพสินค้าลอตตอมาร์ (Lotte Mart) อ่าวดานัง (Danana Bay)

โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure)

เมืองดานัง ประเทศเวียดนาม ถูกพัฒนาเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษเวียดนาม (Special Economic Zone) ทำให้มีการปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุน และเพิ่มความพร้อมรับการลงทุนจากต่างชาติ โดยเฉพาะการลงทุนทางธุรกิจบริการทางการท่องเที่ยวเช่น ทางด่วนสายนครดานัง จังหวัดกว๋างหงาย มีถนนเลียบทะเล เชื่อมต่อกับนิคมอุตสาหกรรม Dung Quat และอำเภอ Sa Huynh

สิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities)

เมืองดานังมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่หลากหลาย เช่น รถไฟ GrabCar รถโดยสารประจำทาง เนื่องจากการที่เมืองดานังมีระบบขนส่งสาธารณะที่หลากหลาย ทำให้เกิดการแข่งขันทันระหว่างผู้ให้บริการ ส่งผลให้ค่าบริการมีราคาที่ถูกกลง นอกจากนี้ยังมีอุโมงค์ไฮเวิน (Hai Van Pass) เป็นอุโมงค์รถยนต์ลอดใต้ภูเขาที่ยาวที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีความยาว 6.28 กิโลเมตร เป็นทางเชื่อมระหว่างเมืองดานังกับเมืองเว้ทางตอนกลางของประเทศเวียดนาม ซึ่งช่วยลดระยะเวลาการเดินทางได้ถึง 30 – 40 นาที

การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ (Advertising and Public Relation)

ศูนย์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองดานัง ประเทศเวียดนาม นำเสนอผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวเกี่ยวกับตัวแทนจำหน่ายการท่องเที่ยวไทยว่า การท่องเที่ยวภาคกลางของเวียดนามกำลังพัฒนา และเติบโตอย่างรวดเร็วมาก ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวที่มาภาคกลางของเวียดนามไม่ได้มาแค่เพียงจังหวัดเดียว แต่มาแล้วจะเที่ยวครบทั้ง 3 จังหวัด คือ ดานัง ถิ่นเทียนเว้ และกว๋างนาม โดยมีเมืองดานังเป็นจุดเริ่มต้นของเส้นทางการท่องเที่ยว และเชื่อมไปยังสถานที่ท่องเที่ยวในเมืองอื่นๆ ที่ใกล้เคียง

ภาพลักษณ์ (Image)

เมืองดานังกลายเป็นจุดหมายปลายทางในภูมิภาคเอเชียแห่งใหม่ของนักท่องเที่ยวทั่วโลก เพราะนอกจากจะเป็นเมืองที่มีความสวยงามตามธรรมชาติ เช่น ภูเขา ทะเล และหาดทรายขาวที่สวยงามติดอันดับโลก ที่รู้จักกันในชื่อ Danang Beach และ Ba Na Hills เมืองแห่งนี้ยังสามารถผสมผสานสถาปัตยกรรมเข้ากับธรรมชาติได้อย่างลงตัว อาทิ หมู่บ้านตากอากาศ

สไตลัสยุโรปที่ผนวกเข้ากับสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ที่คงไว้ซึ่งเสน่ห์ของบ้านเมืองและผู้คนได้เป็นอย่างดี จนทำให้ได้รับการรับรองจากองค์การระหว่างประเทศเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติ ให้คานังเป็นนครสีเขียวระดับชาติของเวียดนามประจำปี 2561 สะท้อนความสามารถของคานังในการรักษาสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ที่มาจากนโยบายการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน ทำให้เมืองเติบโตไปในทิศทางที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นเมืองที่น่าอยู่ และมีความทันสมัย ซึ่งเป็นจุดเด่นของการท่องเที่ยวที่สำคัญของเมืองคานัง

4.2.2 ปัจจัยภายนอก

สถานะเศรษฐกิจของโลก

เศรษฐกิจเวียดนามในปี 2561 GDP ขยายตัวถึงร้อยละ 7.08 ซึ่งเป็นค่าที่สูงที่สุดในรอบ 11 ปี เมื่อเทียบกับปี 2560 ที่มีค่า GDP เพียงแค่ร้อยละ 6.81 อัตราการขยายตัว GDP ตั้งแต่ปี 2560 ถึงปี 2561 เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.27 และมีการคาดการณ์ว่าในไตรมาสแรกของปี 2562 จะมีค่า GDP ที่เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 7.31

ความนิยมในการท่องเที่ยว

ในปี 2561 มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาในเวียดนามทั้งสิ้น 5.54 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 29.5 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ทั้งนี้ จำนวนนักท่องเที่ยวจากทวีปเอเชีย เดินทางเข้ามาในเวียดนามเพิ่มขึ้นร้อยละ 36 เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2560 พบว่าเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวจากเกาหลีใต้เพิ่มขึ้นร้อยละ 67.3 นักท่องเที่ยวจากจีนเพิ่มขึ้นร้อยละ 39.7 นักท่องเที่ยวจากมาเลเซียเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.3 นักท่องเที่ยวจากไต้หวันเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.3 นักท่องเที่ยวจากไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.2 นักท่องเที่ยวจากสิงคโปร์เพิ่มขึ้นร้อยละ 8 และนักท่องเที่ยวจากญี่ปุ่นเพิ่มขึ้นร้อยละ 7 สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวยุโรป เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในเวียดนามเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.9 ในช่วง 4 เดือนแรกของปีนี้ โดยประเทศที่เดินทางเข้ามาเพิ่มขึ้น ได้แก่ นักท่องเที่ยวจากอิตาลีเพิ่มขึ้นร้อยละ 19.7 นักท่องเที่ยวจากรัสเซียเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.4 นักท่องเที่ยวจากอังกฤษเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.1 นักท่องเที่ยวจากฝรั่งเศสเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.6 และนักท่องเที่ยวจากเยอรมนีเพิ่มขึ้นร้อยละ 8 ด้านนักท่องเที่ยวจากแอฟริกาเพิ่มขึ้นร้อยละ 22.5 นักท่องเที่ยวจากสหรัฐอเมริกาเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.4 และนักท่องเที่ยวจากโอเชียเนียเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.6 ขณะที่ปัจจัย

หลักที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาในเวียดนามมากขึ้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมสนับสนุนการท่องเที่ยวต่างๆ เช่น เทศกาลท่องเที่ยวระหว่างประเทศ เทศกาลวัฒนธรรมชาติพันธุ์ของเวียดนาม เทศกาลอาหารเอเชีย และงานการท่องเที่ยวแห่งชาติ 2561 เป็นผลให้ในปี 2561 มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาในเวียดนามถึง 1.34 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.2

การขยายตัวทางการคมนาคม

การพัฒนากระบวนการเดินเรือและโครงสร้างพื้นฐานทางทะเลและท่าเรือ ตลอดจนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวที่มีส่วนช่วยในการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวระหว่างประเทศของเวียดนามและต่างประเทศ โดยอัตราการเติบโตของผู้โดยสารโดยเฉลี่ยในสนามบินเพิ่มขึ้นร้อยละ 16 ต่อปี ในปี 2558 มีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งสิ้น 63 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.3 เมื่อเทียบกับปี 2557 มี 52 สายการบินระหว่างประเทศ จาก 25 ประเทศและเขตการปกครอง โดยมีเที่ยวบินระหว่างประเทศ 54 เที่ยวบิน โดยเชื่อมต่อกับฮานอย โฮจิมินห์ ดานัง นาตรัง และสายการบินต้นทุนต่ำ เช่น แอร์เอเชีย เบอร์ฮัด เจ็ทสตาร์เอเชีย ไทเกอร์แอร์เวย์ ไทยแอร์เอเชีย เซบูแปซิฟิก ไลออนแอร์ ซึ่งได้สร้างโอกาสในการท่องเที่ยวที่ดีสำหรับนักท่องเที่ยว ด้วย 48 เส้นทางในประเทศ ที่จะเชื่อมต่อปลายทางการเดินทางภายในประเทศเข้าด้วยกันให้ง่ายขึ้น และสร้างระบบทางพิเศษขึ้นทั่วประเทศ เพื่อเพิ่มการเชื่อมโยงและพัฒนาการท่องเที่ยวระหว่างภูมิภาคและท้องถิ่น เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาและวิเคราะห์เรื่องปัจจัยส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองดานัง ประเทศเวียดนาม สามารถสรุปผลได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่

5.1 สรุปผลจากการศึกษานโยบายการท่องเที่ยวของเวียดนามที่มีส่วนในการสนับสนุนการท่องเที่ยวในเมืองดานัง

5.2 สรุปผลจากการศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวในเมืองดานัง

5.2.1 ปัจจัยภายใน

5.2.1 ปัจจัยภายนอก

5.1 สรุปผลจากการศึกษานโยบายการท่องเที่ยวของเวียดนามที่มีส่วนในการสนับสนุนการท่องเที่ยวในเมืองดานัง

นโยบายที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวส่วนใหญ่เน้นให้ความสำคัญด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีความทันสมัย และพร้อมด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว โดยใช้นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นหลัก เพื่อกระตุ้นให้นักลงทุนเข้ามาลงทุนธุรกิจในเมืองดานัง โดยเฉพาะภาคธุรกิจการท่องเที่ยว ทำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลายเป็นภาคเศรษฐกิจหลักที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยรวมอย่างยั่งยืน ส่งผลให้เมืองดานังมีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว และมีตัวเลือกในการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวเลือกเป็นจำนวนมาก มีการบูรณาการทำงานร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวอย่างสร้างสรรค์ โดยนโยบายต่างๆ จะให้ความสำคัญในการเร่งพัฒนาเชิงพื้นที่ การพัฒนาสินค้าและบริการเพื่อพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่เพื่อรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยว การเร่งพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ทั้งถนนและระบบการขนส่งสาธารณะ เช่น ในปลายปี 2560 เมืองดานังมีสายการบินภายในประเทศ 4 แห่งและสายการบินระหว่างประเทศ 22 แห่ง มีเที่ยวบินไปยังสนามบินนานาชาติดานัง และจากดานังมีเส้นทางบินภายในประเทศ 9 เส้นทาง เส้นทาง

ระหว่างประเทศ 29 เส้นทาง นอกจากนี้การสร้างความเชื่อมั่นและความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวประเทศเวียดนามทำให้เกิดการกลับมาเที่ยวอีก จากการที่รัฐบาลเวียดนามมีนโยบายการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ทำให้เมืองดานังกลายเป็นเมืองที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว ส่งผลทำให้เมืองดานังกลายเป็นเมืองที่มีความเจริญเติบโตทางการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

5.2 สรุปผลจากการศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวในเมืองดานัง

ปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองดานัง ประกอบด้วย 2 ปัจจัยหลัก ได้แก่ ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก คือ

5.2.1 ปัจจัยภายใน

เมืองดานังเป็นเมืองที่มีสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลาย และดึงดูดนักท่องเที่ยว เช่น บานาฮิลล์ (Ba Na Hills) ภูเขาหินอ่อน (The Marble Mountains) หมู่บ้านแกะสลักหินอ่อนในเมืองดานัง (Non Nuoc Fine Arts Village) วัดลิงฮ้าง-ป้ายบุตร (Lady Buddha) สะพานมังกร (Dragon Bridge) พิพิธภัณฑ์รูปสามมิติ (Art in Paradise 3D TRICK ART) พิพิธภัณฑ์จาม (Da Nang Museum of Cham Sculpture) สะพานข้ามแม่น้ำฮาน (Han River Bridge) ตลาดดานังไนท์มาเก็ต (Danang Night Market) โบสถ์สี่ชมพู (Da Nang Cathedral) พิพิธภัณฑ์ศิลปะดานัง (Da Nang Fine Arts Museum) สะพานมียักษ์ (Golden Bridge) Da Nang Museum ศูนย์การค้าวินคอมพลาซ่า (Vincom Plaza) ห้างสรรพสินค้าปลอดภาษี (Lotte Mart) อ่าวดานัง (Danana Bay) เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีโครงสร้างพื้นฐานที่ถูกพัฒนาให้พร้อมต่อการลงทุนทางการท่องเที่ยวตามนโยบายการพัฒนาเมืองให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษเวียดนาม (Special Economic Zone) ทำให้เมืองดานังมีความพร้อมในการเป็นเมืองท่องเที่ยว และพร้อมรองรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาเป็นจำนวนมาก เมืองดานังยังมีอุโมงค์ไฮเวิน (Hai Van Pass) ที่เป็นจุดเริ่มต้นในการลดเวลาการเดินทางท่องเที่ยวไปยังเมืองอื่นๆ ได้ถึง 30 - 40 นาที อีกทั้งเมืองดานังยังได้รับการรับรองจากองค์การระหว่างประเทศเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติ ให้ดานังเป็นนครสีเขียวระดับชาติของเวียดนามประจำปี 2561 สะท้อนความสามารถของดานังในการรักษาสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ที่มาจากนโยบายการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน ทำให้เมืองเติบโตไปในทิศทางที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นเมืองที่น่าอยู่ และมีความทันสมัย ซึ่งเป็นจุดเด่นของการท่องเที่ยวที่สำคัญของเมืองดานัง

5.2.1 ปัจจัยภายนอก

เมืองดานังเป็นเมืองท่าสำคัญที่ตั้งอยู่ทางตอนกลางของประเทศเวียดนาม มีท่าอากาศยานนานาชาติดานังที่มีส่วนช่วยในการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวระหว่างประเทศของเวียดนามและต่างประเทศ ทำให้อัตราการเติบโตของผู้โดยสารโดยเฉลี่ยในสนามบินเพิ่มขึ้นร้อยละ 16 ต่อปี ในปี 2558 มีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งสิ้น 63 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.3 เมื่อเทียบกับปี 2557 ในปี 2561 มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาในเวียดนามทั้งสิ้น 5.54 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 29.5 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยปัจจัยหลักที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาในเวียดนามมากขึ้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมสนับสนุนการท่องเที่ยวต่างๆ เช่น เทศกาลท่องเที่ยวระหว่างประเทศ เทศกาลวัฒนธรรมชาติพันธุ์ของเวียดนาม เทศกาลอาหารเอเชีย และงานการท่องเที่ยวแห่งชาติ 2561 เป็นผลให้ในปี 2561 มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาในเวียดนามถึง 1.34 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.2 ทำให้เศรษฐกิจเวียดนามในปี 2561 GDP ขยายตัวถึงร้อยละ 7.08 ซึ่งเป็นค่าที่สูงที่สุดในรอบ 11 ปี เมื่อเทียบกับปี 2560 ที่มีค่า GDP เพียงแค่อัตราการขยายตัว GDP ตั้งแต่ปี 2560 ถึงปี 2561 เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.27 และมีการคาดการณ์ว่าในไตรมาสแรกของปี 2562 จะมีค่า GDP ที่เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 7.31

ข้อจำกัดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาไม่สามารถทำการศึกษาดูการลงพื้นที่จริง อีกทั้งสถิติและข้อมูลส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษและภาษาเวียดนาม อีกทั้งยังไม่พบหนังสือหรือเอกสารตีพิมพ์ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายการท่องเที่ยวของเมืองดานัง ประเทศเวียดนาม และด้วยที่เมืองดานังเป็นเมืองที่เกิดและพัฒนาขึ้นมาใหม่ จึงมีข้อมูลไม่เพียงพอต่อการวิจัย และนโยบายส่วนใหญ่เป็นนโยบายระดับประเทศที่ไม่เจาะจงถึงพื้นที่ในเมืองดานัง ทำให้ไม่ทราบถึงนโยบายของรัฐที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวในเมืองดานัง อีกทั้งยังมีข้อจำกัดเรื่องการเปิดเผยข้อมูลทางการท่องเที่ยวต่างๆของเมืองดานัง ประเทศเวียดนาม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาศึกษาเฉพาะนโยบายการท่องเที่ยวของเวียดนาม และปัจจัยที่มีส่วนในการสนับสนุนการท่องเที่ยวเมืองดานัง ซึ่งยังไม่มีข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังเมืองดานังอย่างชัดเจน ส่วนใหญ่เป็นข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังประเทศเวียดนามเท่านั้น ซึ่งเป็นข้อมูลที่สำคัญมาก หากจะศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว ควรมีข้อมูลสถิติหรือผลที่ตอบกับปัจจัยนั้นๆ เช่น จำนวนนักท่องเที่ยว และประเภทนักท่องเที่ยวอย่างชัดเจน อีกทั้งยังไม่พบหนังสือหรือเอกสารตีพิมพ์ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายการท่องเที่ยวของเมืองดานัง ประเทศเวียดนามอีกด้วย

บรรณานุกรม

วิทยานิพนธ์ในประเทศ

- ชนกฤต ปัญญาสุภาพงศ์. (2558). “ปัจจัยนักท่องเที่ยวจีนเลือกมาเที่ยวที่ไชน่าทาวน์ (China town).” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธมนวรรณ กาญจนอาพล. (2560). “ปัจจัยส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองชองโด.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พรภิญญ มุลการณ. (2557). “การศึกษารูปแบบถนนเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวกรณีศึกษาดนเนินมามันท์และถนนอินชาดง.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ยศนนท์ สุดสงวน. (2558). “ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวของไต้หวัน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สิตานันท์ รักษ์กาป๋น. (2558). “แรงจูงใจในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนในประเทศเกาหลีใต้.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์. (2560). **เวียดนาม (Vietnam)**. เข้าถึงเมื่อ 9 พฤษภาคม 2561. เข้าถึงได้จาก <http://www.asean thai.net>

ธนาคารเพื่อการนำเข้าและส่งออกแห่งประเทศไทย. (2561). **Vietnam - Timeless Charm...เปิดโอกาสการลงทุนในธุรกิจท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวข้อง ในเวียดนาม**. เข้าถึงเมื่อ 9 กุมภาพันธ์ 2562. เข้าถึงได้จาก <http://www.exim.go.th>

ฐานเศรษฐกิจ. (2560). **ลงทุนอะไรใน 'ดานัง' เมืองท่าสำคัญของเวียดนาม**. เข้าถึงเมื่อ 15 มกราคม 2562. เข้าถึงได้จาก <http://www.thansettakij.com>

ปรารณา คณาณ. (2557). **เปิด 3 เมืองเศรษฐกิจของเวียดนาม “ฮานอย – โฮจิมินห์ – ดานัง”** **กับการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมไฮเทค (Hi Tech Park)**. เข้าถึงเมื่อ 2 พฤษภาคม 2561. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaiworld.org>

ฝ่ายวิจัยธุรกิจ. (2555). **Vietnam - Timeless Charm...เปิดโอกาสการลงทุนในธุรกิจท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวข้อง ในเวียดนาม**. เข้าถึงเมื่อ 20 มกราคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://www.ryt9.com>

โพสต์ทูเดย์. (2560). **ภาคกลางเวียดนาม รุกคืบดึงไทยเที่ยว**. เข้าถึงเมื่อ 20 มกราคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://www.posttoday.com>

โพสต์ทูเดย์. (2561). **ท่องเที่ยวดานังบูม โรงแรมหรูแห่เปิดตัว**. เข้าถึงเมื่อ 20 มกราคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://www.posttoday.com>

รูทีกAEC. (2559). **ดานัง...สุดยอดศักยภาพแหล่งลงทุนในเวียดนาม**. เข้าถึงเมื่อ 28 พฤษภาคม 2561. เข้าถึงได้จาก <https://www.ryt9.com>

ศูนย์ข้อมูลข่าวอาเซียน กรมประชาสัมพันธ์. (2559). **นโยบายด้านเศรษฐกิจเวียดนาม**. เข้าถึงเมื่อ 20 มกราคม 2562. เข้าถึงได้จาก <http://www.asean thai.net>

ศูนย์บริการข้อมูลเศรษฐกิจระหว่างประเทศ. (2560). **เปิดม่านความคิด : ลงทุนอะไรใน “ดานัง”**

เมืองท่าสำคัญของเวียดนาม. เข้าถึงเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2562. เข้าถึงได้จาก

<http://www.mfa.go.th/business/th>

สถานกงสุลใหญ่ ณ นครโฮจิมินห์. (2560). **นครดานัง.** เข้าถึงเมื่อ 2 พฤษภาคม 2561.

เข้าถึงได้จาก <http://www.thaiembassy.org>

สำนักงาน ก.พ.. (2558). **ระบบบริหารราชการของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม.** เข้าถึงเมื่อ 2

พฤษภาคม 2561. เข้าถึงได้จาก <http://www.ocsc.go.th>

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). **การพัฒนาแนวพื้นที่**

พัฒนาเศรษฐกิจ (Economic Corridors Development). เข้าถึงเมื่อ 28 พฤษภาคม 2561.

เข้าถึงได้จาก <http://www.nesdb.go.th>

หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ ปีที่36 ฉบับที่ 3, 164,. (2559). **ปักธง ‘ดานัง’ ชิงโอกาสขยายธุรกิจ รับ**

ท่องเที่ยว ‘เวียดนาม’ บูม. เข้าถึงเมื่อ 28 พฤษภาคม 2561. เข้าถึงได้จาก

<http://www.thansettakij.com>

ACMECS. (2560). **สิทธิประโยชน์ในการลงทุน.** เข้าถึงเมื่อ 20 มกราคม 2562. เข้าถึงได้จาก

<http://www.acmecsthai.org>

ACT. (2561). **ดานัง ตัวอย่างเมืองเจริญได้เพราะไร้โกง.** เข้าถึงเมื่อ 21 กุมภาพันธ์ 2562. เข้าถึงได้

จาก <http://www.anticorruption.in.th> 2561

Duong Gia Gia Law. (2561). **Chính sách phát triển du lịch của Việt Nam.** เข้าถึงเมื่อ 20

กุมภาพันธ์ 2562. เข้าถึงได้จาก <http://www.luatduonggia.vn>

GotoKnow. (2551). **ทฤษฎีแรงจูงใจ.** เข้าถึงเมื่อ 28 พฤษภาคม 2561. เข้าถึงได้จาก

<https://www.gotoknow.org>

Jetstar Airways. (2561). **CENTRAL VIETNAM**. เข้าถึงเมื่อ 2 พฤษภาคม 2561.

เข้าถึงได้จาก <http://www.jetstar.com/th>

Statista. (2562). **Vietnam: Growth rate of real gross domestic product (GDP) from 2012 to**

2022* (compared to the previous year). เข้าถึงเมื่อ 2 พฤษภาคม 2561. เข้าถึงได้จาก

<https://www.statista.com> 2562

Tổng cục du lịch. (2561). **Báo cáo tổng kết chương trình hành động quốc gia về**

du lịch. เข้าถึงเมื่อ 23 กุมภาพันธ์ 2562. เข้าถึงได้จาก <http://www.vietnamtourism.gov.vn>

Tổng cục du lịch. (2561). **Khái quát phát triển Du lịch Việt Nam giai đoạn 2010-2015**.

เข้าถึงเมื่อ 23 กุมภาพันธ์ 2562. เข้าถึงได้จาก <http://vietnamtourism.gov.vn>

TRADING ECONOMICS. (2562). **Vietnam GDP Annual Growth Rate**. เข้าถึงเมื่อ 23

กุมภาพันธ์ 2562. เข้าถึงได้จาก <https://tradingeconomics.com> 2561

Vietnam.net. (2560). **Vietnam's GDP growth rate in 2018 highest in 11 years**. เข้าถึงเมื่อ 23

กุมภาพันธ์ 2562. เข้าถึงได้จาก <https://english.vietnamnet.vn> 2561

VOV5.vn. (2555). **ยุทธศาสตร์พัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเวียดนาม**. เข้าถึงเมื่อ 28

พฤษภาคม 2561. เข้าถึงได้จาก <http://vovworld.vn>

VOVworld. (2561). **อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเวียดนามพยายามพัฒนาเป็นภาคเศรษฐกิจหลัก**.

เข้าถึงเมื่อ 13 มกราคม 2562. เข้าถึงได้จาก <http://www.vovworld.vn>

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ - สกุล	นายวสุพล พลอยศรีธรรมชาติ
วัน เดือน ปีเกิด	8 กันยายน 2539
ที่อยู่	160 หมู่ 6 ต.สามง่าม อ.คอนคาญ จ.นครปฐม 73150
ประวัติการศึกษา	
ปี พ.ศ. 2557	สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ศิลป์สังคม จาก โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย
ปี พ.ศ. 2558	ศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร